DIN NOU, PE PATINOAR, LA HOCHEI!

Deși nu s-ar putea spune că amatorii de hochei pe gheață au fost neglijați în acest sezon, totuși încheierea activității competiționale a provocat, cum e lesne de înțeles, regrete. Hocheiul este prea frumos pentru a te putea despărți cu inima ușoară de toate atracțiile lui. Suplinind parcă această bruscă absență, inimoșii conducători ai formației bucureștene I.P.G.G. și-au propus organizarea unei competiții: „Cupa Primăverii", rezervată echipelor bucureștene Steaua, Dinamo și I.P.G.G., care vor prezenta în întrecere formații alcătuite din jucători sub 24 de ani. Este vorba, deci, de o întrecere utilă nu numai pentru amatorii de hochei, dar chiar pentru cluburile participante ce au astfel prilejul de a verifica și roda o serie de elemente tinere, remarcate în acest sezon, dar încă „sacrificate" pe altarul performanței. Acum, miza fiind mai mică decît tricourile de campioni există posibilitatea de a vedea la lucru pe cei ce ne place să-i numim generația de mîine a hocheiului.

Iată și programul acestei competiții: azi, de la ora 19,30: Dinamo — I.P.G.G.; mîine de la ora 19,30: Steaua — I.P.G.G. și sîmbătă, la aceeași oră: Steaua — Dinamo.

ÎN UMBRA CELOR PATRU

(Urmare din pag. 1)

fie chiar atît de... rotundă mingea de volei? Amestecată pînă în creștet în lupta pentru retrogradare (deși zona pericolului nu o atingea cîtuși de puțin), Viitorul Bacău a făcut dovada unei demnități ce nu trebuie trecută cu vederea, devenind nu numai a cincea echipă ca valoare, ci și o veritabilă campioană a fair-play-ului. Băcăuanii au învins în deplasare 3 dintre candidatele la retrogradare și pe cea de a patra acasă, nemenajîndu-le și neviciind, astfel, situația lor în clasament. Este un gest cu adevărat sportiv, care le face onoare voleibaliștilor de la Viitorul. În zona de mijloc este semnificativă căderea unor echipe bine cotate anul trecut, dar care au avut în acest campionat evoluții mediocre: Politehnica Timișoara (formație cu jucători a căror valoare trebuie firesc să o situeze mai în față) și Tractorul (în mare criză de tineri valoroși, pe care inepuizabilul Gh. Ferariu i-ar fi putut ridica — dacă-i avea — la un nivel corespunzător).

Ce a etalat, în plus, campionatul masculin abia încheiat? O pregătire a jucătorilor ceva mai temeinică decît anul trecut (dar nu la nivelul așteptat), preocuparea antrenorilor pentru promovarea în sexteturile de bază a unor jucători talentați ce fuseseră ținuți mult timp în anticameră, precum și includerea în loturi și foarte des în teren a unor tinere speranțe (Codoi, Romeo Enescu, Chițigoi, Stere, Ungureanu, Bologa, Curteanu etc.).

Spre deosebire de întrecerea echipelor masculine, cea feminină a oferit o dispută mai calmă, în care fruntașele și codașele s-au separat încă de la început de restul formațiilor și, prin aceasta, unele schimbări de locuri au fost neesențiale. Trecînd peste saltul calitativ înregistrat de Penicilina Iași și Universitatea Timișoara, care au făcut mai interesantă bătălia pentru primele locuri, ne vom opri, în cîteva rînduri, asupra evoluției celorlalte echipe. Cele două retrogradate — Progresul și Voința Miercurea Ciuc — au prezentat în campionat echipe fragile, fără nici un „vîrf", fiind în permanență la discreția adversarelor. De menționat că Voința M. Ciuc — cu un lot schimbat față de cel cu care a promovat în A — este autoarea unei „performanțe" fără precedent: nici un set cîștigat! Farul, participantă anul trecut la turneul final, și-a împrospătat echipa cu elemente talentate de la Școala sportivă Constanța, al cărei antrenor, Ion Cristian, a preluat și conducerea divizionarei A. Medicinistele, cu jucătoare de valoare în formație, nu au evoluat la nivelul posibilităților lor. Cele afirmate la finele turului despre oscilațiile de formă au căpătat confirmarea și în retur. În imediata vecinătate, nu numai prin prisma clasamentului, ci și prin aceea a comportării, se situează și teamul I.E.F.S., care a progresat, totuși, față de anii trecuți. Finalistă, acum doi ani, C.S.M. Sibiu trece printr-o perioadă de criză accentuată. Dintr-un adversar de temut, a devenit acum o echipă oarecare. Ceahlăul n-a strălucit nici în acest an, menținîndu-se în aceeași apă călduță a mediocrității.

În general, pe parcursul celor 22 de etape, voleibalistele nu au oferit spectacole de calitate, partidele disputîndu-se la un scăzut nivel tehnico-tactic (preluările, apărarea la fileu, organizarea atacului). Puține sînt excepțiile, ele vizînd echipele finaliste, în special cea din Iași.

Arbitrajul, coautor al evoluției voleiului, a fost mult îmbunătățit, mai imparțial, mai corect și mai aproape de linia adoptată pe plan internațional.

CUTEZĂTORII RACHETEI

A fost necesar doar un anunț lapidar: „Clubul Cutezătorii" al Palatului pionierilor din Capitală înființează o secție de tenis de cîmp. Aceasta se întîmpla în vara anului 1968. Și numai după cîteva zile — ca și cum „Cutezătorii" ar fi recepționat știrea prin radio — imensul parc din Dealul Cotrocenilor s-a umplut, realmente, de copii. Dorința lor de a intra în posesia secretelor elegantului și atît de completului sport, — i-a uimit, oarecum, chiar pe organizatori. Se prezentaseră 1 600 de pionieri, din toate școlile din Capitală, fiecare avînd în suflet speranța că va deveni un Năstase sau un Țiriac.

Un singur om nu a dat nici un semn de îngrijorare. Acesta era maestrul sportului Tudorel Bădin. Fostul campion național la simplu și la dublu (împreună cu regretatul Marin Viziru), component, timp de 15 ani, al lotului național, și-a văzut realizat un vis: să transmită tinerilor purtători de cravate roșii o parte din bogata sa experiență, acumulată cu trudă.

Împreună cu un fost elev al său, profesorul Enrico Modianu, a început prima dar și cea mai dificilă operațiune: aceea a selecționării.

În iarna anului trecut, s-a lucrat cu 300 de copii. Apoi au rămas 150 de jucători. „Acum — ne spune Tudorel Bădin — dispunem de o pepinieră care ne va permite să trimitem reprezentanți la oricare competiție ce se va organiza, la nivelul nostru".

Desigur, fostul campion se gîndește să formeze cîțiva jucători care să devină, cu trecerea timpului, nume consacrate în tenisul nostru. Dorință care, cu siguranță, va deveni realitate. Dar chiar dacă nu se va întîmpla așa, — ceea ce întreprinde acum Tudorel Bădin este o adevărată școală a sănătății.

Într-un cadru natural dintre cele mai pitorești, copiii fac sport, își petrec timpul liber în modul cel mai util cu putință. De aceea părinții pionierilor și-au exprimat, în nenumărate ocazii, mulțumirea pentru admirabila inițiativă a „Cutezătorilor".

Recent, i-am făcut o nouă vizită amicului nostru — celui care, în tinerețe, s-a numărat printre cei mai compleți și mai disciplinați jucători de tenis. L-am găsit antrenîndu-și elevii. Deocamdată, lucrează cu ei pe două terenuri de zgură roșie (în construcție cel de al treilea) și la un perete din zid, de 30 de metri, cu două fețe, unde se pot antrena, concomitent, 20 de copii.

„Avînd în vedere numărul mare de membri ai secției de tenis, s-a trecut la construirea a încă 4 terenuri de ciment, iar al cincilea va fi exact în genul celui de la Cleveland, unde s-a jucat finala „Cupei Davis" — ne-a spus Tudorel Bădin. Două dintre terenurile de zgură, după cum am aflat, urmează a fi dotate cu instalații de iluminat, așa că, în parcul de la Palatul pionierilor, se va putea juca și în nocturnă.

Ce fac elevii maestrului în aceste zile? Se antrenează asiduu. Cîțiva dintre ei sînt angrenați în campionatul divizionar al municipiului București, rezervat copiilor și juniorilor. Anul trecut (la numai cîteva luni de la semnarea actului de naștere) echipa „Cutezătorii" s-a clasat pe un loc fruntaș.

Văzîndu-i cum joacă pe cîțiva dintre elevii lui Tudorel Bădin (Mihaela Dimitriu, Cristian Peteanu, Dorin Bînd, Eduard Pană, Doina Ionescu, surorile gemene Lucia și Mia Romanov, copiii Andrei Mîrza și Cozmina Popescu), avem certitudinea că unii vor deveni adevărați virtuozi ai rachetei. Ar fi, poate, una dintre cele mai mari satisfacții ale maestrului Tudorel Bădin, care în '59, cînd era antrenor al reprezentativei naționale, l-a introdus în echipă, în meciul pentru „Cupa Davis", pe Ion Țiriac. Atunci, datorită fericitei sale inspirații, România a cîștigat cu 3—2 în fața puternicei formații din Noua Zeelandă.

Iată-l deci, pe Tudorel Bădin, în locul care i se potrivește cel mai bine. Școala sa de tenis de la Palatul pionierilor ne dă certitudinea că un sport atît de frumos, în care reprezentanții României s-au impus pe plan mondial — are demni continuatori.

Theo MACARSCHI

TELEcronica

LA SUD DE PAGO-PAGO...

Foarte bun scenariul ăsta conceput de federație și soartă, avînd ca erou campionatul nostru de fotbal. Suspens de serial, întrerupere exact acolo unde trebuie, „va urma" căzut la țanc, atunci cînd e momentul de amor, cînd nu știi cine vine din umbră, cînd se întoarce cheia în broască și o mînă înmănușată... Parcă am fi în „Belphegor"... Cine e Belphegor? Rapid? U.T.A.? Steaua? Lasă că acest time-out ne vine foarte bine și nouă, crainicilor teve și neteve, căci la orizont se profila exact situația din filmul anului trecut, iar venea balaurul peste noi și trebuia să alegem: U.T.A. sau Rapid? Dragul nostru Fănuș al lui Neagu (din Giulești) începuse blestemarea U.T.-ei și să te păzească dumnezeu de blestemele lui, mai ales că are gura de aur și nu se poate să nu-i dai dreptate: U.T.A. nu e echipa să fie campioană, ci doar subiect pentru articole frumoase à la Chirilă, scrise din suflet — echipă de sufletiști. În schimb, Rapidul... Rapidul lui Fănuș e minunăția lumii, de care numai Setubal nu auzise. Se profila la orizont un meci Legia Varșovia—Setubal pe „23 August", la care tuturor spectatorilor urma să li se ofere creioane de zahăr în loc de semințe. Subsemnatul urma să răspundă scrisorilor indignate, în stil: „ce vreți cu U.T.A., domnilor, Dinamo n-a încasat 8 goluri de la bulgari?..." (vezi colecția anului trecut). Ba da, dar între timp U.T.A. a luat și ea opt boabe de la polonezi, așa cum ați visat. Și dacă U.T.A. nu, Rapid — nu, Steaua — ce să mai vorbim, iar Dinamo e prea mexican — urma să mă pronunț pentru „U" Craiova, care — după cîte știm — nu a încasat în viața ei opt goluri internaționale, permițîndu-mi să nu-mi asum nici un risc, dar să fiu și ridicol. Cum o să fie Craiova campioană? Și de ce n-ar fi? Firește că la noi cel mai logic ar fi ca echipa națională să cîștige campionatul... Atunci n-ar mai fi probleme de conștiință în rîndurile specialiștilor, — și toți sîntem specialiști... Dar pînă atunci, am văzut duminică ce poate Craiova în deplasare, ce poate Rapidulețul cînd joacă meciuri-derby, — de juniori nu zic nimic, îl cred pe Marius Popescu, pînă astă-seară, crucindu-mă pentru acel 1—1 la Gori, în deplasare, cînd ai în față juniori cărora le e suficient să respire ca să nască „joc periculos"...

În fond, dacă lăsăm glumele deoparte — și sînt bine dispus din pricina transmisiei de vineri, în direct, de la sud de Pago Pago —, cele mai frumoase clipe petrecute duminică au fost pauzele „maratonului fotbalistic", adică handbalul, cu catastrofa de la Dortmund. E a doua oară consecutiv cînd Țopescu dovedește că știe cu ce să mobilizeze pauzele după-amiezelor noastre fotbalistice. Țopescu a făcut foarte bine că nu s-a temut să ne aducă sub priviri o înfrîngere atît de uluitoare a unei echipe dintr-o țară — campioană mondială în handbal. Nu cunosc echipă în lume ca să se laude că a primit de la Steaua doar două goluri într-o repriză (unul din goluri fiind marcat de portar!). Cînd am citit rezultatul cu acel 2—10 la pauză, am spus că e o greșeală de tipar. N-a fost. Și e foarte bine să știi și să vrei a ști cum ai fost îngenuncheat și învins. Să nu închizi ochii. Și explicațiile să le primești de la un om ca Oțelea. Surpriza cea mai plăcută a duminicii a fost comentariul lui Oțelea: nerv, cursivitate, vocabular, spirit ponderat, ton plăcut, ochi ager — eu personal n-am auzit la televizor un sportiv, categorie atît de hulită pentru felul cum leagă două idei și subiectul de predicat, mai dotat pentru crăinicie ca acest Oțelea. Nu vreau să dau idei și sfaturi — e o meserie sigură pentru a-ți cultiva singur bube și chiar cucuie pe cap. Dar știu și aud la ce grad de uzură au ajuns cuvintele în vocabularul grupului nostru acreditat de crainici — și am toată înțelegerea față de acest fenomen. Am ajuns să știu cum se încheie o frază, după primele două cuvinte. Știu bine că dacă văd cum Răducanu degajează cu piciorul, mi se va spune imediat că Răducanu degajează cu piciorul... Nu voi duce buna dispoziție a acestei dimineți pînă la a mă indigna de această situație. Mă gîndesc la „victoria omului asupra computerului" — cum zicea vineri, fără să ezite... un comentator aflat în studio, la sud de Pago—Pago... Și mă gîndesc la femeia aceea care comentează în Brazilia meciuri de fotbal. Cum o fi? N-ar fi pe aici o șansă, un culoar?... Crișul—Farul comentat — iau și eu un nume la întîmplare — de Silvia Ciucă, n-ar fi o minune?

BELPHEGOR

jucătorul nr. 13

SURPRIZELE...

Victoria băieților de la Paris, à la Hitchcock, a creat o euforie în lumea handbalului, ca o lumină orbitoare prin care greu mai putem vedea și alte aspecte mai îndepărtate, de pe alte planuri. Așa se face că ultimele rezultate ale echipelor noastre feminine, din țară și de peste hotare, s-au înregistrat, fără prea multe explicații, la capitolul „surprize".

Surprinzător a fost rezultatul echipei „U" Timișoara din returul „Cupei campionilor". Surpriză — locul șapte al naționalei, ocupat în turneul de la Berlin. Surprize: înfrîngerea echipei „U" Timișoara la Odorhei și scorul Confecției la Brașov. Și, surpriza surprizelor, înfrîngerea echipei campioane „U" Timișoara acasă, în confruntarea cu penultima clasată, C.S.M. Sibiu. Am impresia că degringolada handbalului feminin nu mai poate constitui — după atîtea repetări — o surpriză.

Ne-am obișnuit... Dar, ce se întîmplă în realitate? Nimic schimbat în aparență. Totul pare „ca înainte". Și trebuie să cunoști bine lucrurile ca să observi unde este fisura.

Întîmplător am remarcat în ultimul timp cîteva manifestări — deocamdată timide și izolate — străine eticei pe care o știam instaurată în handbalul nostru feminin. Cîte un fum de țigară, o preocupare exagerată pentru aspectul estetic, răspunsuri insolente ale jucătoarelor adresate antrenorilor, comoditate la antrenamente și menajamente excesive din partea antrenorilor față de jucătoare.

De curînd, cu ocazia cursului antrenorilor din „Divizia școlară", tehnicienii din prima generație au căutat să stabilească punctele esențiale pe care s-a sprijinit ascendența pe plan mondial a handbalului din țara noastră. Toți au căzut de acord că succesele acestui sport s-au bazat pe o etică în conduită, diferită față de alte ramuri sportive de la noi. Și handbalul feminin a fost acela care a dat tonul în această direcție, obținînd și primele succese de răsunet mondial.

Între timp echipele masculine au polarizat atenția federației prin rezultatele lor și prin perspectivele la marile competiții, iar handbalul feminin a fost lăsat, ca preocupare, pe planul al doilea. În această situație, în handbalul feminin, exigența pregătirilor a scăzut, disciplina a luat forme noi și „diferite". Așa s-au creat premisele apariției... surprizelor.

Handbalul nostru feminin trece momentan printr-o criză de idei, și nu de elemente de valoare sau de tinerețe. Concepția antrenorilor despre muncă și disciplină s-a schimbat și a influențat moralul jucătoarelor. Cred că racila este numai la unele echipe și, din păcate, la „fruntașe". Sînt convins că o reconsiderare a atitudinii federației față de handbalul feminin, o fixare concretă a liniei de urmat, cîteva „operații" cu mînă sigură ne vor ajuta să reintrăm în plutonul fruntaș al handbalului mondial, fără să mai avem... surprize.

D. POPESCU-COLIBAȘI

CAMPIONATUL DE ȘAH PE ECHIPE

TG. MUREȘ (prin telefon). În localitate a început finala campionatului național de șah pe echipe mixte. Iată rezultatele: RUNDA I: Constructorul București — C.S.M. Cluj 5—2, Mureșul Tg. Mureș — Crișul Oradea $3\frac{1}{2}$—$3\frac{1}{2}$, C.P.M. București — Electronica București $3\frac{1}{2}$—$3\frac{1}{2}$, Petrolul Ploiești — Medicina Iași 4—3, Medicina Timișoara — Universitatea București $4\frac{1}{2}$—$2\frac{1}{2}$. RUNDA a II-a: Constructorul — Medicina Timișoara 4—3, Universitatea — Petrolul $4\frac{1}{2}$—$2\frac{1}{2}$, Electronica — Medicina Iași $4\frac{1}{2}$—$2\frac{1}{2}$, C.P.M. — Crișul 6—1, C.S.M. Cluj — Mureșul 6—1.

În clasament conduce Constructorul cu 4 p (2 v).

I. PAUȘ coresp. principal

EDUCAȚIA FIZICĂ

(Urmare din pag. 1)

— Noi vom încerca să infirmăm, prin probe, valabilitatea orientării prezente, să demonstrăm caracterul ei depășit, să orientăm specialiștii spre ceea ce s-a dovedit modern și eficace în ultima vreme. Drept dovadă, iată, noi am început să vorbim despre educația fizică și sportivă. Această reformulare implică un nou mod de a pune problema. Educația sportivă apare, de astă dată, ca o secțiune oarecum individualizată în tema noastră, fiind expresia unui curent proaspăt în concepția mondială despre educația fizică.

— Mitul programelor de învățămînt în vigoare va rămîne neatins?

— Nu. Vom reanaliza structura programelor actuale, încercînd alte programări mai realiste, în funcție de condiții și perspective. Vor fi experimentate spre validare și programe de educație fizică pentru școlile lipsite de condiții și vom apăra ideea ca programul oficial să nu devină un catehism de la litera căruia să fie interzisă profesorului orice dezicere.

— În ce planuri e mai avansată cercetarea?

— În partea de constatare a datelor biologice (anatomie, fiziologie). În schimb, date despre conținutul pe care trebuie să-l aibă educația fizică și sportivă avem mai puține deocamdată. Fiindcă experimentele pedagogice sînt, de regulă, mai dificile. Ce să faci și cum să faci pentru a obține capacități funcționale și motrice cît mai aproape de optim, sînt întrebări care ne obligă la studii aprofundate, care să nu omită nimic din factorii biologici, psihici sau social-culturali. Apoi numeroasele date ce vor fi obținute, vor trebui analizate în parte, comparate, corelate și integrate, ultimele operații fiind, în sine, extrem de dificile.

— Există, după rezultatele parțiale ale cercetării, semne de nesincronizare între conținutul programelor actuale și concretul necesităților?

— Investigăm efectele programelor anterioare, deoarece vrem să realizăm o adaptare a conținutului acestora la particularitățile complexe ale fiecărei grupe de vîrstă și la condițiile actuale. De asemenea, dorim să demonstrăm necesitatea unei educații sportive a elevilor, absentă din concepția tradițională. Asupra acestui lucru aș vrea să mă opresc puțin. Educația sportivă este un rezultat al perfecționării și rafinării mijloacelor de educație fizică. Gestul motric cu caracter sportiv este consecința progresului educației fizice și un mijloc al acesteia. La modalitățile ei tradiționale, de multe ori limitate la gimnastica de bază și la elemente din tehnica sportului, cu ajutorul cărora se obțineau efecte moderate, se adăuga tot mai mult gestul sportiv pentru efectele sale biologice și motrice mai profunde, pentru randamentul său sporit și caracterul mai atractiv, pentru accentuarea funcției de integrare socială a educației fizice realizată și pe această cale. Gestul sportiv poate fi introdus în programa elevilor de orice vîrstă, în ideea că nu trebuie să se predea și să se asimileze cutare sau cutare procedeu tehnic al unui joc sportiv oarecare, ci să se urmărească în final ca elevul să-l învețe, să ajungă să-l joace.

— În ce unități se desfășoară experimentul echipei de cercetare?

— Ministerul Învățămîntului a fost de acord să desfășurăm cercetarea în 19 școli caracterizate printr-un grad diferit al condițiilor (selecție necesară, deoarece numai 4 la sută din școli oferă condiții bune pentru practicarea educației fizice). Încercăm să demonstrăm obligația profesorilor de a se orienta în funcție de detaliile concrete pe care le oferă fiecare școală, în ideea că programa oficială nu trebuie înțeleasă ca o dogmă, ca un mijloc de constrîngere.

— Limpezirea unei concepții despre educația fizică și sportivă a populației școlare și apoi transferarea ei corectă în zona practicii nu depinde într-o însemnată măsură și de potențialul corpului didactic cu această specializare, de felul cum el a fost profilat, modelat în timpul studiilor în funcție de scopurile fixate acestui tip de specialist? Se știe că profilul profesorului de educație fizică a cam oscilat. Ce evoluție a cunoscut această problemă?

— Reluînd în dezbatere profilul absolventului I.E.F.S., am ajuns la concluzia că el trebuie să fie mai înainte de orice un bun profesor de educație fizică. Toate orientările contrare acestui punct de vedere au fost greșite. În consecință, programa noastră de învățămînt a fost restructurată în ultimii ani, spre problemele educației fizice și sportului școlar. Și în decursul actualei cercetări ne întîlnim cu impedimentele provocate de precedentul tip de formație a cadrelor noastre, mai familiarizate cu sportul de performanță, lipsite de practică didactică în școli. Sperăm însă că vom depăși toate dificultățile de ordin obiectiv și subiectiv, astfel încît să oferim în final niște puncte de vedere recomandate de material faptic, spirit analitic și discernămînt științific. Sper ca cele 28 de comunicări prezentate în sesiune și incluse în volum să declanșeze un schimb de opinii care să ajungă pînă în paginile presei.

SELECȚIONABILII ÎNTR-UN MECI-TEST

Miercuri după-amiază, pe stadionul Constructorul din Capitală, rugbyștii selecționați în vederea apropiatelor întîlniri internaționale (în principal, jocul cu XV-le Pirineilor) au luat parte la un reușit meci-test. Notă specifică — bună dispoziție și joc la mînă. Partenere, echipele Steaua și Știința Petroșani.

„NAȚIONALELE" DE LUPTE

(Urmare din pag. 1)

și V. Enache (Galați). La categoria următoare — 90 kg — situația cîștigătorului se va decide, credem, tocmai în turul final, întrucît cei trei pretendenți — **A. Balogh** (Satu Mare), **I. Marton** (Cluj), **A. Ureianu** (Steaua) — sînt bine pregătiți și de forțe sensibil egale.

Iată cîteva din rezultatele înregistrate marți dimineața: **cat. 48 kg** — I. Arapu (București) b.p. I. Iatagan (București), I. Vanghelici (Constanța) b. tuș r. III I. Nae (București); **52 kg** — P. Cernău (Timișoara) b. tuș r. I M. Ploscaru (București); **57 kg** — N. Giurgiu (Reșița), campion pe 1969, și C. Pătrașcu (Tîrgoviște) descalificați; **57 kg** — N. Dumitru (Constanța) b.p. P. Tarbă (Tîrgoviște); **62 kg** — Al. Geantă (București) b. tuș r. I M. Pepenar (Deva); **68 kg** — I. Tobă (București) b. tuș r. III I. Bărbățel (Brașov); **74 kg** — L. Ambruș b. tuș r. I G. Papp (Tg. Mureș), P. Poalelungi (Galați) b. tuș r. I P. F·du (Tîrgoviște); **82 kg** — Șt. Tampa (Brașov) b.p. F. Gelal (Constanța), V. Iorga (Brăila) b. tuș r. II St. Popescu (București); **90 kg** — I. Marton (Cluj) b. tuș r. II S. Marcov (Iași), Gh. Ureianu (București) b. tuș r. II I. Munteanu (București).

Iată și o părere... autorizată despre întrecerile de pînă acum, aceea a cunoscutului arbitru internațional **V. Bati** (Timișoara), care a funcționat ca arbitru la toate cele 17 ediții ale finalelor naționale de lupte libere: **„Ca șef de saltea al competiției, pot afirma că întrecerile acestei ediții sînt de valoare destul de ridicată. Spre satisfacția noastră, a celor care ne ocupăm de sportul luptelor, stilul liber se apropie vertiginos de greco-romane, atît ca corectitudine la execuții tehnice, cît mai ales ca spectacol. Aproape toți concurenții folosesc procedee pur „libere", spre deosebire de alte finale unde, de fapt, era vorba de un hibrid pe bază de greco-romane. Dar, trebuie să recunoaștem, mai sînt concurenți, chiar și printre componenții loturilor, care cînd obțin 1—2 puncte tehnice, rămîn în expectativă, căutînd să speculeze eventualele greșeli ale adversarului, ceea ce nu e bine. Noul regulament, care are menirea să dinamizeze sportul luptelor, va lovi, în primul rînd, în acești luptători comozi".**

Meditații sub panou

DIN NOU DESPRE DISCIPLINĂ

Campionatele naționale ale juniorilor au căpătat o semnificație deosebită în contextul sportului de performanță. Așa se explică tendința continuă pentru îmbunătățirea formulelor competiționale interne și internaționale.

Juniorii noștri sînt chemați să se prezinte la campionate balcanice, campionate europene, „Cupa prieteniei" și în multe jocuri internaționale bilaterale. Niciodată în trecut nu a existat atîta efervescență competițională, care, însă, a început să depășească limitele, prin organizarea unor competiții chiar și pentru copii sub 15 ani.

Se pune întrebarea: este posibilă participarea la asemenea competiții fără o judicioasă selecție și pregătire? Dacă da, unde altundeva pot depista selecționerii reprezentativelor pe cei mai buni decît în diviziile școlare, formulă care astăzi este la loc de cinste în multe țări din Europa?

Această formulă deosebit de stimulativă, valoroasă cantitativ (101 echipe), lasă însă mult de dorit calitativ. Scuze nu pot exista, deoarece după cinci ani de minibaschet, mulți ani de existență a școlilor sportive, cu mulți profesori avînd specializarea baschet, se poate pretinde mai mult.

De opt ani s-au elaborat indicații precise (în ultimii ani obligatorii), pentru selecție, pregătire și joc dar — stereotip, — se răspunde: „nu găsim jucători înalți, nu avem condiții". Cum depistează totuși prof. Mureșan de la Cluj de mai mulți ani copii de peste 1,95 (acum un Oțelac — 2 m), prof. Ferencz — București (Goian — 1,85 m — 15 ani și Dumitru — 1,88 m), prof. Pavelescu de la Iași (Scutaru — 1,99) Giurculescu — București (Cîmpeanu — 2,02 m, Zisu 1,96 m)?

Cum putem explica palidele calități fizice ale participanților la actualele finale decît prin atitudinea refractară și depășită a numeroși profesori, dintre care unii se arată pe față ostili metodelor moderne (G. Both — Satu Mare, Gh. Roșu — Brașov)?

Cum putem explica faptul că elementul fundamental al jocului — aruncarea la coș — a fost prezent în procentaje foarte slabe (30% din acțiune, 50% la aruncări libere), iar media greșelilor tehnice de peste 20 pe joc (la o echipă), decît prin superficialitatea cu care este abordată pregătirea tehnică?

În schimb, în așa-zisa pregătire, care de fapt constă în combinații (ce depășesc posibilitățile tehnice ale sportivilor) ridicate la rangul de sistem, se omit contraatacul, jocul în mișcare, cu elan specific vîrstei. Apărările sînt din ce în ce mai pasive (cu flotare, cu aglomerare), ca și inexistente, se îndepărtează de cerințele actuale de activ-agresiv (poate mici excepții făcînd echipele Liceului 35 București).

Dar ce am constatat mai neplăcut la recentele finale a fost indisciplina unor profesori care au desconsiderat atît regulamentul internațional de joc, cît și pe cel al competiției, protestînd continuu la deciziile arbitrilor, insultînd copiii (Horia Pop), instigîndu-i să-și lovească adversarele (G. Both), insultînd oficialii (Gh. Roșu), aceștia și alții constituind exemple negative în fața elevilor și publicului — fapte pentru care nu au fost sancționați.

Este oare suficient ca astăzi, cînd în toate sectoarele se vorbește de eficiență, noi să ne mulțumim doar cu prezențe la aceste competiții fără să pretindem nimic profesorilor?

prof. Al. POPESCU
antrenor emerit

PROGRAMUL TURNEULUI FINAL AL DIVIZIEI FEMININE A

AZI, LA BAIEȚI, DINAMO — I.E.F.S.

În urma tragerii la sorți, s-a stabilit următorul program de desfășurare a turneului final al diviziei A la baschet feminin (jocurile vor avea loc în sala Dinamo): **vineri, de la ora 18:** Politehnica București — A.S.A. Cluj, I.E.F.S. — Rapid București; **sîmbătă, de la ora 18:** A.S.A. — I.E.F.S., Rapid — Politehnica București; **duminică, de la ora 10:** A.S.A. — Rapid, I.E.F.S. — Politehnica.

★

Azi, de la ora 18,30, se dispută în sala Dinamo meciul I.E.F.S. — Dinamo, din cadrul etapei a XXII-a a diviziei masculine A.

În turneul de baschet de la Cluj

Calificarea pentru C.E. nu este singurul scop al juniorilor români

De mîine, sala Sporturilor din Cluj găzduiește întrecerile grupei C de calificare pentru a IV-a ediție a campionatului european de baschet pentru juniori. Din această grupă fac parte reprezentativele Cehoslovaciei, R.A.U., Tunisiei și României. Pentru turneul final din Grecia (luna august) se vor califica primele două formații din fiecare grupă, cărora li se vor adăuga selecționatele U.R.S.S., deținătoare a titlului, și Greciei, ca țară organizatoare.

Pentru echipa României, misiunea de a ajunge — pentru prima dată — printre cele 12 finaliste pare ușoară, deoarece, în afara Cehoslovaciei, celelalte două adversare de la Cluj nu au „cărți de vizită" redutabile. Firește, această prezumție nu a exclus acordarea întregii atenții pregătirii lotului nostru de juniori și aceasta din două motive: baschetul mondial este în plină efervescență și continuu progres și un salt calitativ nu este exclus nici din partea reprezentanților R.A.U. și Tunisiei; pregătirile au scop final o cît mai bună comportare la „europene", disputele de la Cluj constituind deci și un prilej de verificare a antrenamentelor de pînă acum, a posibilităților tinerilor baschetbaliști români.

Aceștia au fost reuniți în orașul de pe malul Someșului, imediat după încheierea turneului final al campionatului divizionar școlar și de juniori și s-au pregătit sub conducerea antrenorilor V. Dăscălescu și C. Dîrjan. Componența lotului este următoarea: C. Teodorescu, D. Vintilă, Dan Niculescu, M. Zisu, R. Bugariu, C. Cernat, M. Dorneanu, St. Nagy, L. Nagy, D. Scutaru, St. Mathe, V. Zdrenghea, Dan Poleanu și Gh. Oțelac.

Mîine, în prima zi a turneului, vor avea loc partidele Cehoslovacia — R.A.U. și România — Tunisia.

Gong

ȘI TOTUȘI, STEAUA — DINAMO PE RINGUL DE LA STADIONUL REPUBLICII

În ultimă instanță, pentru a păstra o tradiție și a oferi spectatorilor iubitori de box posibilitatea de a viziona în număr mare o competiție de anvergură cum este finala campionatului național pe echipe, F. R. Box a hotărît totuși să fixeze locul de desfășurare a meciului Steaua — Dinamo pe stadionul Republicii. Gala va avea loc în ziua de 2 mai, începînd de la ora 19.

• Una pe afiș, alta în ring. La Constanța, pe afișele care anunțau meciul Farul—Steaua, figurau, printre alții, boxerii Ciucă, Pușcaș, Paraschiv, Siliște, Dinu, Preda etc. Pe ring, însă, au apărut alți sportivi, fapt care a dus la nemulțumirea justificată a spectatorilor.

• În Sala sporturilor din Constanța nu se mai fumează. Organele de miliție au depistat 18 spectatori care au fost amendați pe loc, și evacuați.

• Din 11 meciuri, cîte a programat întîlnirea Farul—Steaua, 6 s-au încheiat prin decizii de abandon. Nu e prea mult, tovarăși antrenori? **(CORNEL POPA** — coresp. principal)

REZULTATE MODESTE ÎN ÎNTRECERILE SKEETIȘTILOR BUCUREȘTENI

La poligonul Tunari a avut loc campionatul municipiului București la skeet seniori. Titlurile au revenit reprezentanților clubului Steaua, atît la individual (Gheorghe Sencovici) cît și la echipe. Rezultatele înregistrate sînt însă modeste. Ce părere au sportivii și antrenorii?

Rezultate: individual (200 t): *1. Gh. Sencovici* (Steaua) 178 t, 2. G. Pintilie (C. S. Baia Mare) 175 t, 3. L. Cojocaru (Steaua) 172 t, 4 N. Vlădoiu (Steaua) 170 t, 5. D. Buduru (Steaua) 168 t, 6. B. Marinescu (Olimpia) 167 t; *echipe:* (100 t): *1. Steaua I* 338 t, 2. Steaua II 320 t, 3. Olimpia 314 t, 4. Șc. sp. nr. 1 294 t.

Astăzi și vineri, tot pe poligonul Tunari, se vor desfășura întrecerile de talere aruncate din șanț, 200 t la individual și 100 t la echipe.